

MICII DESCOPERITORI

CARAMEL ȘI CĂLĂTORUL CU LĂBUȚE ALBE

Privește, compară și verifică înainte să hotărăști

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 25

O dimineață liniștită

Caramel se trezi în culcușul de lângă fereastră. Lumina desena pe parchet patru dreptunghiuri aurii, iar mingea lui aștepta lângă masă. Cățelul caramel, cu urechi moi și bot crem, se întinse pe toate cele patru labe. Era o dimineață numai bună de joacă. Din grădină ajungea până la el cântecul unei păsări, iar casa părea liniștită.

POVESTEA · 2 / 25

Ceva lângă scrin

Când se apropie de minge, Caramel zări pe podea câteva pete albe. Nu erau rotunde ca niște picături. Aveau un mijloc mare și mici puncte de jur împrejur. Cățelul își coborî capul, păstrând botul deasupra podelei. Petele se înșirau de lângă scrin spre masă. Cineva trecuse pe acolo înaintea lui.

POVESTEA · 3 / 25

Un detectiv fără pălărie

Caramel nu avea lupă și nici carnet. Avea ochi curioși, urechi atente și mult chef să afle. Ocoli prima urmă ca să nu o șteargă, apoi privi următoarea. Păreau lăsate de lăbuțe mici.

- Un călător alb, murmură el.

Încă nu știa nimic despre călător. Avea doar urmele și o presupunere.

POVESTEA · 4 / 25

Drumul de sub masă

Urmele intrau pe sub masă, printre picioarele groase de lemn. Caramel se aplecă și trecu încet, fără să atingă covorul strâns la un colț. Pe partea cealaltă găsi alte pete. Una era mai palidă, alta avea margini clare. Se opri lângă ele și privi înapoi. Drumul nu se termina la masă.

POVESTEA · 5 / 25

Covorul păstrează puțin

Pe covor se vedea doar o urmă slabă. Caramel se uită multă vreme, apoi își dădu seama că firele moi ascundeau făina. Pe parchet, albul se vedea mai bine. Nu însemna că musafirul sărise peste covor. Poate trecuse chiar pe acolo, lăsând semne mai greu de observat. Cățelul își ridică urechile, mândru de această idee.

POVESTEA · 6 / 25

Un fir alb

La marginea mesei găsi o dâră de pulbere. Era aceeași culoare ca urmele. Caramel se uită spre raftul de jos, unde stătea un sac mic de făină. Nu îl atinse cu botul. Își mută privirea de la sac la podea și înapoi. Părea să fi găsit locul de unde pornise călătorul.

POVESTEA · 7 / 25

Gaura din sac

Într-un colț al sacului se vedea o ruptură. Pe dedesubt se adunase făină. Caramel își aminti că dimineață se rostogolise mingea până lângă raft. El o scosese cu laba, apoi plecase după ea. Nu privise atunci sacul. Acum observă și o urmă mică, făcută chiar în pulberea de lângă ruptură.

POVESTEA · 8 / 25

Urechile ascultă

Cățelul rămase nemișcat. Din grădină se auzea o pasăre, din cameră numai tic-tacul ceasului. Nicio lăbuță străină nu foșnea sub mobilă. Caramel privi în spatele scrinului, fără să încerce să-l miște. Era gol.

- Poate a plecat, spuse el încet.

Dar lipsa unui zgomot nu îi spunea încă cine fusese acolo.

POVESTEA · 9 / 25

O bănuială cu pene

Pentru o clipă se gândi la o pasăre. Uneori vedea vrăbii pe pervazul exterior. Apoi privi fereastra închisă și urma de pe podea. Avea perniță rotundă și degete scurte, nu degete subțiri de pasăre. Caramel renunță la bănuială. Îi plăcea să ghicească, însă voia să afle ceva care se potrivea cu ce vedea.

POVESTEA · 10 / 25

Urmele fac un cerc

Drumul alb se întorcea spre mijlocul camerei. Caramel îl urmă cu pași mici, oprindu-se lângă fiecare semn mai clar. Ajunse aproape de locul de unde pornise. Un cerc! Cățelul se uită în jur, uimit. Poate că și musafirul căutase ceva. Poate o minge. Gândul i se păru cunoscut, dar încă nu îl prinse de tot.

POVESTEA · 11 / 25

O urmă foarte nouă

Caramel făcu încă un pas și văzu o pată albă acolo unde, cu o clipă înainte, parchetul fusese curat. Se opri atât de brusc, încât urechile îi alunecară înainte. Urma era nouă. Între el și locul acela nu trecuse nimeni. Cățelul își întoarse încet capul spre propriile labe.

POVESTEA · 12 / 25

Laba ridicată

Sprijinindu-se pe celelalte trei picioare, ridică laba dreaptă din față. Printre pernițe se prinsese făină. Caramel o privi, apoi privi urma. Un mijloc mare, aceleași puncte mici. Apropierea era atât de limpede, încât îi veni să râdă. Totuși, mai voia să înțeleagă cum ajunsese făina acolo. Își coborî laba cu grijă.

POVESTEA · 13 / 25

Încercarea

Pe o porțiune liberă de parchet, cățelul apăsă o singură dată laba albă, apoi o ridică. Apăru o urmă la fel cu celelalte. Caramel compară degetele și marginea perniței. Nu mai era numai o idee. Tocmai văzuse cum se făcea semnul.

- Călătorul merge exact ca mine, spuse el, cu ochii tot mai mari.

POVESTEA · 14 / 25

Drumul de dimineață

Își aminti pe rând: mingea se oprise lângă sac, el întinsese laba, apoi alergase pe sub masă și ocolise covorul. Tot traseul era acolo, alb pe podea. Se uită spre culcuș și spre scrin. Nu fusese nevoie de niciun musafir. Urmele povesteau o plimbare pe care o făcuse chiar el, fără să observe.

POVESTEA · 15 / 25

Eu eram!

Caramel se așeză pe labele din spate și lăsă urechile moi în jos.

- Eu eram cel căutat!

Îi fu puțin rușine că cercetase camera ca pe un mare mister. Apoi își aminti cât de sigur fusese că venise cineva. Se ridică și privi urma făcută la încercare. Era bine că nu se oprise la prima bănuială.

POVESTEA · 16 / 25

Misterul nu e strâns

Descoperirea nu curățase podeaua. Făina rămăsese lângă sac, pe sub masă și în dreptul scrinului. Dacă ar fi pornit iar prin ea, ar fi adăugat alte urme. Caramel ocoli grămăjoara și se duse la tăvița joasă de lângă ușă, unde se afla o lavetă umedă pregătită pentru lăbuțele murdare de grădină.

POVESTEA · 17 / 25

Lăbuțe curate

Cățelul își frecă pe rând labele de lavetă. Se sprijinea pe trei când ridica una, apoi verifica pernițele. Făina se aduna pe țesătură. Când păși pe un loc curat, nu mai apăru nicio urmă albă. Caramel privi mulțumit înapoi. Rezolvase o parte mică, dar necesară: acum putea curăța fără să murdărească din nou.

POVESTEA · 18 / 25

Sacul pus la adăpost

Lângă raft se afla o tavă adâncă, goală. Caramel împinse cu botul partea întreagă a sacului, încet, până când ruptura ajunse deasupra tăvii. Nu încercă să-l ridice. Câteva firicele de făină căzură înăuntru, dar nu se mai împrăștiară pe parchet. Cățelul se opri și verifică. Sacul stătea sprijinit, iar drumul din jur era liber.

POVESTEA · 19 / 25

Peria și fărașul

Caramel aduse fărașul jos, ținându-l de mâner cu dinții, și îl lăsă pe podea. Peria mică avea o curelușă lată pentru labă. Împinse întâi pulberea de la margine spre mijloc. Se mișca lent, fără să ridice nor de făină. Pe locul curățat reapăru culoarea caldă a lemnului. Cățelul se opri să privească schimbarea.

POVESTEA · 20 / 25

Colțul de sub masă

Mai rămăsese făină lângă piciorul mesei. Caramel se întinse pe burtă și împinse peria pe sub margine. La prima încercare adună numai jumătate. Se mută puțin și continuă din altă parte. Nu avea rost să se grăbească: tocmai învățase că locurile greu de văzut pot păstra semne mici. Curând, fărașul adună și ultimul morman alb.

POVESTEA · 21 / 25

Ultima pată

Pe parchet rămăseseră urmele subțiri. Caramel împinse laveta cu o labă și șterse câte o porțiune, schimbând partea folosită. Se retrăgea spre ușă, fără să calce pe locul umed. Când termină, lăsă fărașul și laveta în tăvița de curățenie. Podeaua nu mai arăta ca o hartă albă. Mingea se vedea limpede lângă covor.

POVESTEA · 22 / 25

Locul mingii

Cățelul rostogoli mingea spre coșul de jucării. De data aceasta nu o mai lăsă lângă sacul de făină. Cu o împingere blândă, o așeză înăuntru. Apoi privi drumul pe care îl făcuse. Nimeni nu-l oprise din joacă. El însuși găsise un loc mai bun, după ce văzuse ce se întâmplase dimineață.

POVESTEA · 23 / 25

O cameră cunoscută altfel

Caramel se plimbă încet prin cameră. Masa, scrinul și covorul erau aceleași. Totuși, acum știa unde se ascundea o urmă palidă și cum arăta pernița labei sale. Nu mai căuta un musafir imaginar. Se uita la lucrurile obișnuite cu o atenție nouă. De la fereastră, lumina se mutase într-un alt dreptunghi auriu.

POVESTEA · 24 / 25

Detectivul obosit

Înainte să intre în culcuș, ridică din nou laba. Era curată. Cățelul râse în sinea lui și o așeză sub bot. Îi plăcuse să descopere misterul, chiar dacă răspunsul îl surprinsese. Mai ales îi plăcea că nu lăsase camera murdară după ce aflase. Își trase coada aproape și ascultă pasărea din grădină.

POVESTEA · 25 / 25

Ce spun urmele

Caramel adormi cu botul pe lăbuțe. În vis nu urmărea niciun călător alb, ci rostogolea o minge într-o cameră curată. Ziua îi lăsase o învățătură simplă: înainte să hotărăști cine a făcut ceva, privește, compară și verifică. Iar dacă descoperi că tu ai lăsat urmele, poți spune adevărul și poți ajuta să le strângi.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Cățelul detectiv și urmele de făină.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.